

Recorreguts per la ciutat de Barcelona

Recorregut nº2: Passeig de Gràcia i Eixample.

-**Plaça Joan Carles I:** L'anomenen plaça del "pirulí" per el monument en forma d'obelisc que hi ha al centre d'aquesta plaça.

Palau Robert: es diu així perquè l'home que va manar construir aquest edifici es deia Robert-Robert i Surís. L'estil neoclàssic té unes escales amb unes baranes molt adornades, predomina l'ús del marbre amb una cúpula al sostre. Actualment el Palau Robert es un centre cultural on es fan exposicions, concerts, etc.

La oferta que vaig anotar va ser un conjunt de tallers sobre l'escriptura i l'oralitat anomenat: Atrapa la paraula.

-**Passeig de Gràcia:**

Fanal del Passeig de Gràcia

L'autor, tant dels fanals com de les rajoles va ser Antoni Gaudí, com es pot observar a la fotografia el fanal, d'un color marró, està ple d'ornaments en forma de fulles i branques que em recorda a un arbre. A dalt del tot hi ha una mena d'escut, suposo que el de la ciutat de Barcelona amb una corona i un ocell al damunt. Dos llums hi pengen, un a dalt del tot donant al costat per on passen els cotxes i l'altre a mitjana alçada donant a la vorera per on passen els transeünts.

Rajola de la vorera del Passeig de Gràcia

El disseny de les rajoles del Passeig de Gràcia està inspirat en el fons marí com es pot observar s'hi veuen algues, meduses, cargols de mar, pops, alguns amonites... també els va dissenyar Antoni Gaudí i en un principi eren les rajoles que hi hauria d'haver al terra de l'habitació dels nens a la casa Batlló.

-**Casa Vinçon:** La persona que va fer construir i va viure en aquesta casa fou Ramon Casas. L'arquitecte va ser Antoni Rovira Robassa i la va projectar l'any 1898. L'ambient del carrer és: el Passeig de Gràcia està ple de cotxes i autobusos, hi ha molta gent i el carrer està ple de botigues d'aquestes "casetes" i edificis antics.

El quadre que hi ha a la paret representa una dona bevent alcohol i fumant un puro.

-**La Pedrera/Casa Milà:** Li van donar aquest nom perquè està tota feta de pedra. L'arquitecte va ser el gran Antoni Gaudí, una bona part de les seves obres hi són a Passeig de Gràcia, i l'estil arquitectònic és el modernisme. No vam poder entrar a veure l'escala Principal perquè hi havia molta cua per l'exposició permanent però pel que he vist en fotos les escales van pujant i un dels costats dona a un pati interior, la barana està molt ben decorada (típic de Gaudí), amb plantes amb finalitat decorativa penjant-hi. A la paret hi ha portes amb finestres als costats.

-**Carrer Provença:** exemples d'activitats econòmiques: notaries, disseny industrial, advocats, medicina estètica...

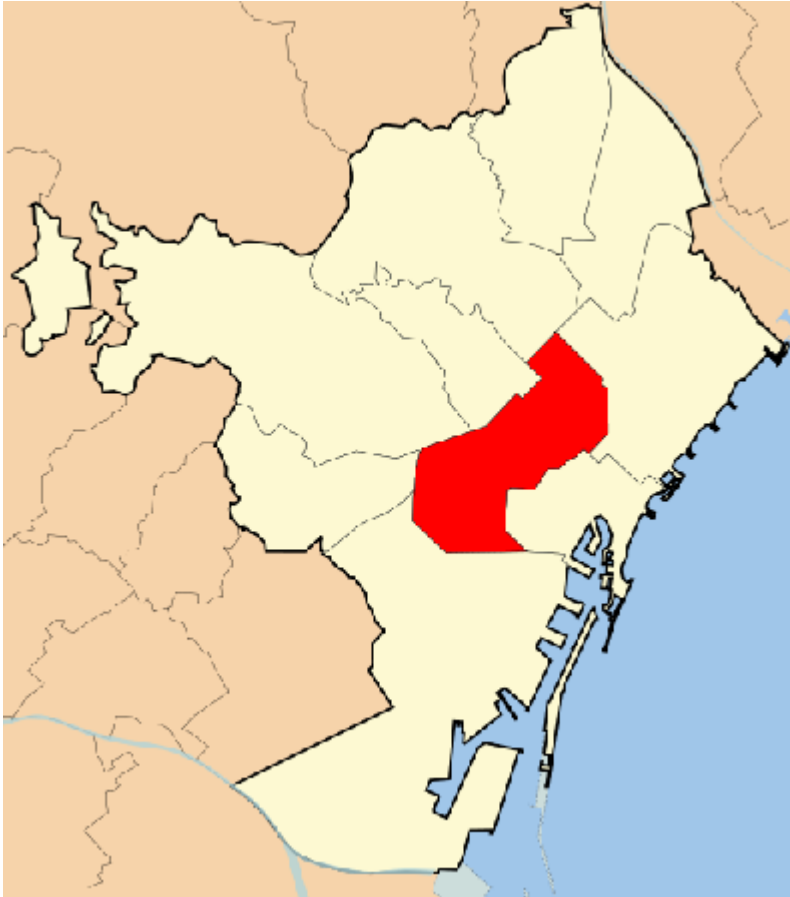
Els comerços segons el meu parer són especialitzats un exemple es un restaurant especialitzat en marisc anomenat Maria Cristina.

-Barri de l'Eixample: eixample significa: Part de terreny adherida a un altre i que li dóna més amplitud. Va ser dissenyat per Ildefons Cerdà entre els anys 1855-1863 perquè la ciutat no cresqués de manera descontrolada.

El carrer que creua l'Eixample és la Diagonal.

Mesures: -voreres 2,25 m aprox. /-carrer: 10,5 m aprox. /-alçada edificis: entre 16 i 20 m.

Té una extensió de 7,46 km².

Extensió de l'Eixample.

-Casa de les Punxes: La casa la va projectar l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch l'any 1905 per un encàrrec de les germanes Terrades que volien unificar tres immobles de la seva propietat.

La façana està feta de maons i pedra. Els balcons i les finestres estan molt adornats amb detalls de flors i la part superior de les vidrieres tenen dibuixos fets amb mosaics (i un plafó dedicat a Sant Jordi). El seu nom ve de la teulada de l'edifici que acaba en forma de punxa.

L'escala de la Casa de les Punxes té l'anomenada forma de "cargol" però no sé més perquè aquell dia era tancada i a les fotos de google no hi ha gaire informació.

La banca ètica, també coneguda com banca social, sostenible, alternativa o responsable, es un tipus d'entitat financera que combina els beneficis socials i mediambientals amb la rendibilitat econòmica de les entitats financeres

convencionals. Els bancs ètics refusen invertir en empreses relacionades amb el tràfic d'armes, l'explotació laboral, l'energia nuclear o la destrucció del medi ambient.

-Carrer València núm. 284: El lloc d'interès que hi ha és el Museu Egipci de Barcelona. És privat -> Fundació Arqueològica Clos. Va ser inaugurat l'any 1994. La proposta de viatge que he triat és una viatge cultural a Egipte, als Tresors de Núbia, especialment al llac Nàsser els dies 8-19 de juliol.

-Conservatori Municipal de Música: l'arquitecte va ser Antoni de Falguera i Sivilla l'any 1916. Alguns dels músics als que han dedicat una aula són: Lluís Millet, S. Bta. Lambert, Antoni Català, Frederic Alfonso, Joan Massià, Francesc Costa i J. Suñé Sintes.

-Mercat de la Concepció: Va ser construït l'any 1888. Les columnes i en sí els cos del mercat estan fets de ferro i la resta de fusta. Hi ha un ambient tranquil ja que nosaltres vam anar en un dia que no hi havia mercat però suposo que en un dia de mercat hi haurà més moviment.

-Parròquia de la Concepció: Va ser traslladada pedra a pedra des de el seu lloc originari dins de les muralles de la ciutat al carrer Jonquera (1869-1871). No s'hi celebra cap acte religiós, encara que hi ha unes quantes persones resant a dins.

-Passatge Méndez Vigo: L'alçada dels edificis és mitjana, és un espai privat de fet hi ha una placa a l'entrada que ho diu. Els diferents edificis que té són: Carburants Metàl·lics, Institut Italià de Cultura de Barcelona, Instituto Italiano Statale comprensivo, molinare s.a.u. zelig studio audioclip, casa degli italiani comites, Coll advocats, centre d'oftalmologia Bonafonte, col·legi d'enginyers tècnics industrials de Barcelona, PONS.

-Jardins de la Torre de les Aigües: és diu així perquè al pati interior hi ha un torre on abans s'emmagatzemava l'aigua en un dipòsit que estava a dalt del tot per què l'aigua tingués pressió i arribés a totes les cases. No recordo haver-hi vist cap altre interior d'illa al llarg del recorregut.

-Consell de Cent: El Consell del Cent era una institució de govern a la ciutat de Barcelona establerta al segle XIII i va perdurar fins al segle XVIII. El seu nom té l'origen al nombre dels seus membres, que eren cent.

-Mançana de la discòrdia: La mançana de la discòrdia fa referència a la mitologia grega, segons la qual la guerra de Troia va començar amb una baralla entre tres belles dones, i ara es usa per parlar de situacions en les qual varies persones barallen, generalment per coses d'orgull. És el que va passar a Passeig de Gràcia, en l'època d'ampliació de la ciutat fora del casc medieval, el Passeig de Gràcia era un lloc on totes les famílies burgeses i amb diners volien viure-hi, i ensenyar tot els diners que tenien, construint les cases més boniques i ostentoses.

Els arquitectes van ser: Gaudí- casa Batlló(1904-1906), Lluís Domenech i Muntaner- casa Lleó Morera(1902), i Josep Puig i Cadafalch- casa Amatller(1898-1900).

Són un atractiu turístic per la bellesa de les seves obres i la importància dels seus arquitectes.

El que més m'ha agradat ha sigut la casa Batlló amb els contrastos de color de la façana i la xemeneia tan bonica de l'estil Gaudí i els balcons que em recorden a dos ulls. Encara que les altres dos cases no es queden enrere.

-Passeig de Gràcia núm. 24: La Casa es diu Pere Llibre i va ser construïda l'any 1872.

-Centre financer de la ciutat: És considera el centre financer perquè està tot ple de bancs, a més hi ha la Borsa de Barcelona, el Banc d'Espanya (delegació de Barcelona), etc...

-Núm. 2 i 4 de Passeig de Gràcia: Ara son una seu dels Seguros Catalana Occidente. A més hi ha diferents locals (botigues, restaurants,etc) a la planta baixa.

-Plaça Catalunya: Posa en contacte el Passeig de Gràcia, les Rambles, la Ronda Universitat i la Ronda Sant Pere.

Mitjans de transport: RENFE (línies: R1,R3,R4,R7) mitjana distància. ; FGC (línies: S1,S2,S5,S55); Metro (línies: L1,L3,L6,L7); Bus urbà, taxi, cotxe, moto...

Utilitzaria la plaça com a punt de trobada perquè es un lloc que tothom coneix i sap on està situada.

-Rambla de Catalunya: l'activitat econòmica que hi ha són: bars, restaurants, cadenes de menjar ràpid, etc. L'estàtua davant del cinema "Coliseum" recorda a Güell Y Ferrer. Núm. 52: Llibreria Fabre-> any 1860, núm. 54: Ferreteria Villà-> any 1912.

-Fundació Antoni Tàpies: La Fundació Antoni Tàpies és un museu i centre cultural situat a la ciutat de Barcelona. Està dedicat principalment a la vida i l'obra del pintor català Antoni Tàpies. Edifici: La seu es troba en el barri de l'Eixample, en un edifici modernista obra de l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner. Projectat el 1879, va ser construït entre 1881 i 1885, la façana de l'edifici combina la utilització dels maons amb ferro. Va ser el primer d'aquestes característiques que es va construir a la zona i va servir com a seu de l'Editorial Montaner i Simon. Va ser restaurat pels arquitectes Roser Amadó i Lluís Domènech Girbau que, a més, el van condicionar per a ser la seu de la Fundació. Tàpies va realitzar una escultura, *Núvol i cadira*, que actualment corona la façana de l'edifici i que s'ha convertit en tot un símbol de la pròpia fundació.

La biblioteca, especialitzada en art modern i contemporani, compta també amb una important secció dedicada a l'estudi de la cultura i l'art asiàtics, africà i oceànic.

Recull el fons més extens sobre l'obra d'Antoni Tàpies: monografies, catàlegs d'exposicions, invitacions, articles de premsa i material d'arxiu divers.

Va ser inaugurada el juny de 1990 amb un fons inicial d'uns 5.000 volums procedents de la donació de la biblioteca particular d'Antoni Tàpies.

-Cantonada Rambla de Catalunya i carrer Aragó: El més antic és el que està en direcció Llobregat, ho sé només veient la façana, ja que l'altre és un edifici modern que em sembla, té oficines. M'agrada més l'antic. Colmado Quílez: era tancat però a l'aparador vaig veure diferents productes des de vins fins a pastes (productes típics). El producte que he triat han sigut unes galetes ametllades (750gr.) que costaven 2.65€

-**Carrer Aragó:** El carrer té una amplada normal (12 m aprox.), encara que les voreres són una mica més estretes del normal.

Núm. 249: han posat dos pisos més que no tenen res a veure amb l'estil arquitectònic original i queda fatal. Els dos pisos més del número 262 al menys tenien la mateixa forma que l'original i respectaven la façana encara que es veien més nous i una mica diferents.

El número 233 és el doble d'ample que el núm. 231. El 233 té 5 pisos, el principal seria el que posa Acadèmia Guiu perquè és el més alt i destaca per les vidrieres amb colors de les finestres. L'any de construcció va ser el 1901.

-**Seminari Conciliar de Barcelona:**

Enric Granados: Enric Granados Campiña (Lleida, 27 de juliol de 1867 - Canal de la Mànega, 24 de març de 1916), compositor i pianista català, és conegut per la seva obra pianística, especialment per la suite Goyescas (1911), en què va basar també l'òpera del mateix nom. Va crear escola de piano a Barcelona, que ha produït figures tan rellevants com Frank Marshall i Alícia de Larrocha. Va morir en el naufragi de la nau Sussex, al Canal de la Mànega, en ser torpedinada per l'armada alemanya en el transcurs de la Primera Guerra Mundial.

Si hi hauria d'haver més carrers d'aquest tipus perquè així no hi hauria tanta contaminació ambiental i acústica i la gent camina més tranquil·la.

Un Seminari és com l'escola del homes que volen ser cures.

No vàrem poder entrar perquè no trobàvem la porta però pel que he llegit hi ha plantes de tot arreu del món, exceptuant els Pols diria que hi ha plantes de tots els continents. És una zona per gaudir de la natura, respirar una mica d'aire pur i a la vegada entrar en contacte a través de les diferents plantes, amb altres ecosistemes.

-**Carrer de Balmes:** Jaume Lluçà Balmes i Urpià (Vic, 28 d'agost de 1810 - Vic, 9 de juliol de 1848) fou un filòsof i teòleg català.

És un dels personatges més coneguts de Catalunya, a quasi totes les poblacions hi ha un carrer que porta el seu nom, però les seves obres i aportacions són més desconegudes ara que durant la seva època.

Estudià al Seminari de Vic, i es va doctorar en teologia a la Universitat de Cervera.

Es va instal·lar a Barcelona on dirigí la revista La Sociedad i publicà

"Consideracions polítiques sobre la situació" amb gran èxit. Viatjà per Anglaterra i França.

L'any 1845 es traslladà a Madrid on fundà el diari «El Pensamiento de la Nación».

Va veure amb escepticisme les possibilitats de triomf de les

reivindicacions nacionals catalanes. Morí de tuberculosi l'any 1848. Està enterrat

al claustre de la Catedral de Vic.

Núm.: 58-Oftalmòleg /centre de rehabilitació funcional l'Eixample, 56- centre de

gimnàstica i entreteniment Balmes, 51- no vàrem veure res d'especial (botigues),

28- previsor general mutualitat de previsió social a prima fixa, 25- labor centre

mèdic (traumatologia, ortopèdia, rehabilitació), 23- adelles dental, 19- mútua

universal.

Al número 587 (a les fulles està malament, no és el 607) hi ha el Departament de Salut, Institut Català de la Salut. Per tant aquest tram del carrer està

especialitzat en medicina i salut. Comparat amb les Rambles el carrer Balmes no es una zona molt comercial, ni de bars, no es massa turístic diguem-ne.

-Gran Via: Té 8 carrils. Té aproximadament una amplada de 30-32 metres.

Comunica la Plaça Espanya amb la Plaça de les Glòries Catalanes.

-Plaça Universitat: La ronda Sant Antoni es diu així perquè va des de la Plaça Universitat fins el mercat de Sant Antoni i perquè el barri es diu així. (Sant Antoni). La gent no té una direcció, és un dissabte i a aquestes hores la gent es prenent un cafè o mirant botigues. (4:30 hores)

A la façana de la Universitat no s'hi anuncia cap acte encara que fins fa poc estaven tots els cartells en contra del pla Bolonya però els van treure quan van desallotjar els estudiants que hi havia tancats.

Les carreres que s'hi cursen són la de matemàtiques i la de filologia (idiomes).

A Passeig de Gràcia he notat, en comparació amb el Raval/Ciutat Vella que és com més brut. En quant a barreres arquitectòniques no m'hi he fixat gaire però per exemple en un dels passos de zebra de Plaça Catalunya no hi havia aquella mena de desnivell perquè hi poguessin passar els cotxets per nens petits ni les cadires de rodes dels discapacitats. També he vist alguns escombriaires de BCN Net sobretot per plaça Catalunya ja que a més de molts turistes "guarros" n'hi ha una gran quantitat de coloms que ho deixen tot molt brut. El nivell acústic és molt gran a Passeig de Gràcia ja que quants més carrils hi ha més cotxes i per tant més soroll. Després hi ha carrers més petits que són més tranquils. Un exemple és el carrer d'Enric Granados que al no poder passar el cotxes no hi ha soroll i s'hi respira una mica més de tranquil·litat.